

"היא לו והוא לה"....

מלים בשעת קבורה – יוסי הראל ז"ל

ממך, אמא שרה, הוא יצא, ועל ירך – קרוב קרוב הוא נפטר, נאסף למנוחת עולם.

ילד נולד והעולם מחייך – ורחמים ז"ל ושרה תבל"א מאושרים. מחבקים אחד את השניה ואת התינוק שנולד – נולד בן בכור – יוסי. והאהבה מתחילה להתחזק – ואז באה יעל ועוד בן גיל- גילי.

לפני 30 שנה רחמים נפטר – ואז יוסי התחיל להיות צמוד צמוד לאמא-שרה והביא איתו את אסתר – "אסתר המלכה" כך קרא לה.

ושרה היתה שוב שמחה – אוהבת את אסתר כמו בת, הולכת ליוסי ואסתר כל יום – והנה נולדה נכדה – בת ליוסי ואסתר- סתיו. בת מקסימה, יפה, חכמה, שקטה ואהובה על כל בני הבית. וכמה שנים נוספות – ונולד רם – בן מקסים. יפה. חכם. שקט ואהוב. ממש כמו עם סתיו – ושרה מאושרת עד הגג, ליוסי יש משפחה נהדרת – ויש אחים ואחות ובני בנים ובנות בת – והמשפחה מתרחבת.

ואז – ליוסי השקט והסבלני, זה שלא מתאונן אף פעם – כל הזמן בשקט – נעשה פתאום לא קל – ואסתר תומכת, ושרה סוגרת מעגל ועכשיו היא בשבילו צמודה צמודה, כל יום, כמעט כל שעה, הוא לה – לאמא, והיא לו – ליוסי. הוא לה לאסתר – והיא לו ליוסי. יוסי עטוף באהבה של המשפחה – הילדים קרובים קרובים ושקטים. לא מתאוננים – מה שיש – בא באהבה. כמו אבא, כמו יוסי, כמו סבתא – כמו שרה. כמו הבעל של אסתר – בשקט. בשקט. לאט לאט – עם לב טוב והרבה סבלנות – כך אמרה לי סתיו.

יוסי היה שייך לאנשים שאמרו תודה על מה שיש, ולא חיפשו את ה-אין.

צניעות, פשטות ומשפחה.

החברה בקיבוץ הושיטה יד ועזרה לרדת לדירה יותר גדולה – למטה, בלי מדרגות – ואסתר הקימה בית מרווח, מטופח. נעים ושקט.

ואז שוב – הגיע עוד קושי – ויוסי עבר ל'בית אחדות' – ושרה, אסתר, סתיו ורם הולכים לחבק. להיות. קרוב קרוב. צמוד צמוד.

הוא להם – והם לו. משפחה שקטה-צנועה – שמחה בחלקה.

ליוסי היה טוב בחצי השנה האחרונה של חייו ב'בית אחדות' – לא ביקש, לא דרש, לא צעק, לא התמרמר – רק חי בקבלת החיים האלה. של עכשיו.

ואתמול – מוצ"ש – שרה באה ליוסי – ארוחת ערב. שיחה קלה על החדשות בטלוויזיה וצעידה עם הליכון לעבר המיטה לנוח בשקט – ואז יוסי נפל – ושרה אמרה "יוסי נפטר" – והתחיל הבכי והצער והגעגוע – ושקט. שקט מסביב. לא מתאוננים. ארה"ה אומר "דרכו של עולם" – גיל מנגב דמעה – ואסתר מבקשת מרם שישב לידה. וסתיו מחובקת עם החבר שלה – ואמא של אסתר שואלת "מה תשתי?" – כבר – המשפחה מחובקת, שקטה.

הם היו לו – בשבילו – והוא היה להם – בצניעות, בסבלנות, בנשימה אחרונה.

תבכי שרה, תבכי. תבכו כולכם ביחד על אח, בן, בעל, אבא – שאהב אתכם – ואתם אותו – בדרך הצנועה והשקטה המיוחדת שלו.

היה שלום יוסי –

ענני החורף יכסו אותך בשמיכה שלא יהיה לך קר.

שרה'ה שרון